

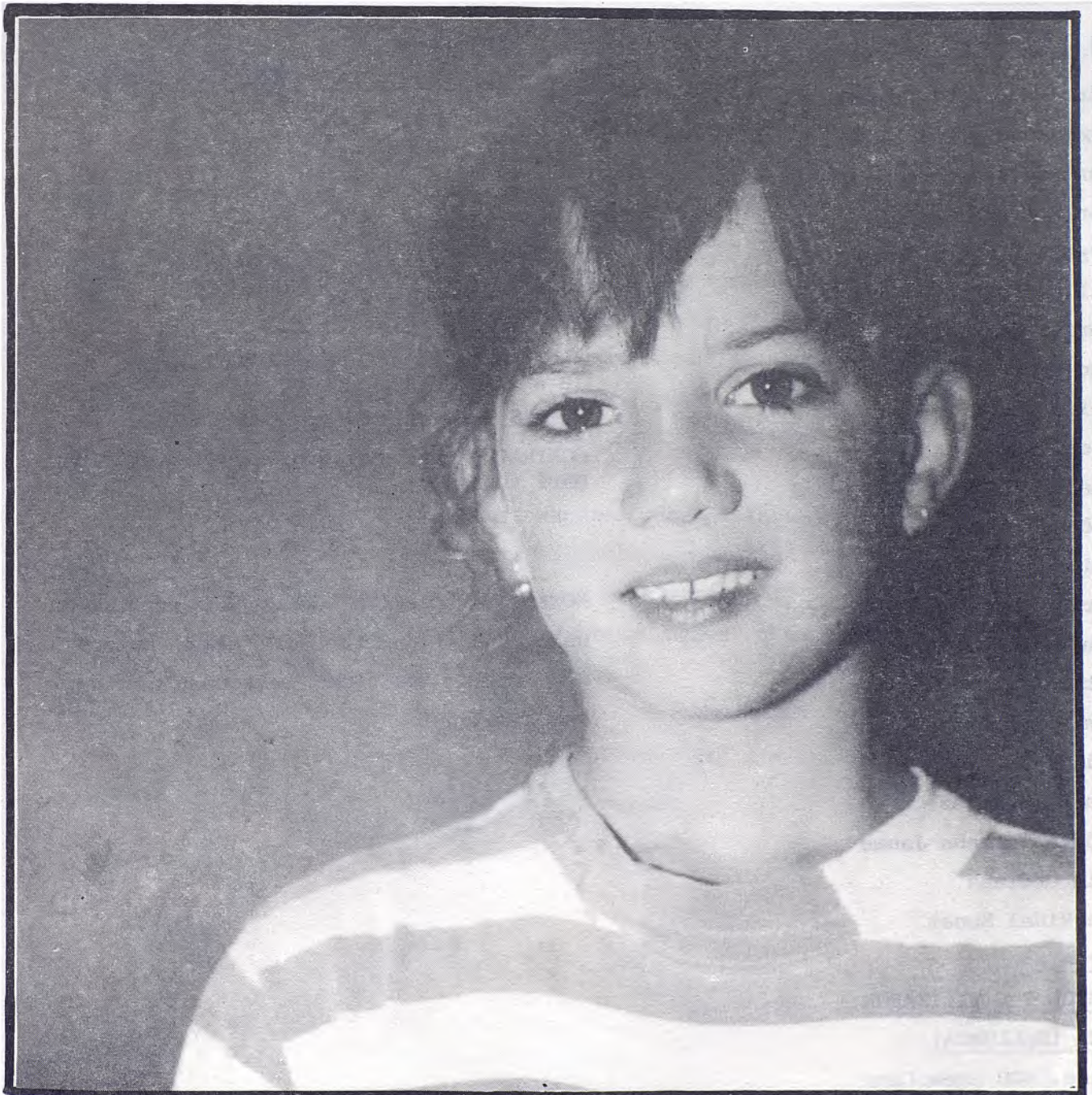
DAMUNT

DAMUNT

REVISTA D'INFORMACIÓ LOCAL

SAN JUAN. Juliol 1.993. N°. 26

D A M U N T D A M U N T
 Revista d'informació local
 SANT JOAN (MALLORCA)

JULIOL 1.993- Núm. 26

Depòsit Legal PM-673-1991

Domicili:

Major, 68

07240- Sant Joan (Mallorca)

Tel. 52.61.83

Director:

Miquel Florit Huguet

Col.laboradors:

Antoni Amengual Barceló

Antònia Amengual Salvà

Francesc Alzamora Bauzà

Joan Barceló Serra

Margalida Bauzà Bover

Guillem Company Bauzà

Gabriel Company Gayà

Nino Company Perez

Carles Costa Salom

Josep Estelrich Costa

Catalina Lluïsa Gayà Bauzà

Antònia-Pilar Mas Jaume

Cati Fullana Matas

Gabriel Monserrat Monserrat

Joan Jaume Nigorra

Bàrbara Matas Sastre

Joan Matas Sastre

Guillem Bou Mas

Joan Gayà Matas

Antònia Torrens Jaume

Maria Ordinas

Marc Vidal Bonet

Imprès a:

APOSTOL Y CIVILIZADOR

PETRA (MALLORCA)

Tirada. 400 exemplars

C O N T I N G U T

COBERTA, Fotografia de Joana Mª Català

SALUTACIÓ, pàg. 3

NOTÍCIES LOCALS, pàg. 4 a 8

POEMES, GLOSES I GLOSADORS, pàg.
9 a 12

INFORMACIONS I COMUNICATS, pàg.
13 a 15

ENTREVISTES, pàg. 16 i 17

ELS PORTALS D'ARC DE MIG PUNT, pàg.
18 a 21

ALTRES INFORMACIONS, pàg. 23 i 23

CONTRACOBERTA. Fotografia de Margalida
Garí (Colava).

NOTA: Els escrits publicats expressen
unicament l'opinió del seus autors,
els quals es fan responsables del
seu contingut.

SALUTACIÓ

Damunt Damunt, com fan altres publicacions, té "obert per canaces".

Aixó que en un principi pareix contradictori, és cosa normal dins aquets petit món dels qui feim la revista.

Aquests mesos, mentres uns col.laboradors s'en van realment de vacances, uns altres, gent jove, estudiants, és precisament en aquests mesos quan tenim la seva col.laboració.

A tots, lectors i col.laboradors vos desitjam unes bones vacances.

Miquel Florit Huguet

CUGULUTX

La notícia que publicà Diario de Mallorca el passat dia 16 de Juliol, de que se fundava un centre de rehabilitació de drogadictes a una finca de Sant Joan, va causar un fort impacte dins el nostre poble.

Sembla esser quesón molts pocs els joves santjoaners (que sapiguem) "enganxats" a la droga, però sí son moltes les llars del poble que han rebut lla visita de membres dels centres "l Patriarca", oferint-les llibres o revistes, d'una manera més o manco insistent, argumentant i justificant l'ajut que demanen.

La gent de Sant Joan, no viu d'esquena als problemes socials (ho demostren les colectes que amb fins socials fa la nostra Parròquia), ha rebut aquesta notícia amb sorpresa.

Segons les fonts mencionades, el Centre Cristià Evangelic Betel ha fundat a Cugulutx el seu primer lloc a Mallorca, destinat a la rehabilitació de toxicomans, començant amb alguns joves (9 deia el diari i 7 ens ha dit una vainada) procedents d'altres centres Betel i que tenen una edat de 21 a 30 anys, tots homes.

Des de fa més d'un mes -segons les mateixes fonts- el matrimoni format pels pastor evangelistes Tomàs i Trini treballa per dur endavant aquest centre de Cugulutx.

Els responsables diuen que han triat Cugulutx "perque és bonic i apte per els joves amb problemes de drogadicció que pretenen recuperar-se. La ciutat no és el lloc més adequat.

En Tomàs i Na Trini vingueren a Mallorca fa uns mesos amb l'intenció de fundar un Centre Cristià Evangelic, per recuperació dels joves, mitjançant l'oració, fomentant l'espiritualitat i el treball social.

Han llogat a Cugulutx per 45.000 pessetes, una casa amb 5 habitacions i un saló. De moments no tenen aigua ni corrent elèctrica, però fan llum amb una alternadora moguda per un motor de ga-oil i un camió cisterna els du l'aigua.

No amagaren a la propietària que els llogà la casa, que ho feien amb la finalitat d'allotjar drogadictes.

Betel és un centre de rehabilitació gratuït. Els joves se curen sense prenda medicines. La majoria d'hores del dia estan treballant per aconseguir dos objectius: prescindir dels doblers i oblidar el mon que les va introduir dins la droga.

Betel aconseguix els doblers per pagar lloguer i el manteniment dels "interns", mitjançant la venda de la revista "La Paloma", però una de les principals fonts d'ingresos és la restauració de mobles vells.

Aquest matrimoni e pastors evangelistes té en projecte de crear un altre centre com Cugulutx, destinat a al.lotes que també podria esser dins el nostre terme, que tant les ha agradat i serveix pels seus plans.

Fins aquí l'informació que publicà el diari mencionat.

A on és Cugulutx ? se preguntarà algun lector, que n coneix aquella contrada.

Cugulutx està situat a un km.aproximadament de la carretera de Palma a Manacor, que atrevessa el nostre terme municipal, a l'endret de S'Hostalet. El camí que condueix a les cases de Cugulutx fa pertió o separa les terres que pertienixen a les possessions de Sn Dexotta i S'Hostalet.

Hi ha dues antigues cases a Cugulutx separades unes de les altres uns 200 metres: Cugulutx de l'amo Bernadí o de Son Dexotta i Cugulutx de Ca Madò Coloma, també dit Can Horrac. Durant els els derrers 15 anys han estat construïts més de 10 casetes o "xalets" dins els pinars de Cugulutx, pertinenxents a "domingueros" i gent no santjoanera. Una d'aquestes casetes o xalet, situat molt prop de Can Horrac, ha estat llogat pel Centre Betel.

Pero ¿ que és el Centre Cristià Betel ?

CUGULUTX

Molt poca informació tenim (de moment) sobre els centres Betel. En nom ede Betel significa en hebreu "Casa de Déu". És el nom d'una antiga ciutat de Canaán. Fins que Palestina fou conquerida pels hebreus aquesta ciutat era enomenada Luza.

D'altre banda Betel és el nom de Déu en la antiga mitologia fenicia, on figura com fills del Cel i la Terra. També es el nom d'una planta que se cultiva a Extrem Orient.

En el moment de tancar aquesta edició del mes de Juliol, no hem pogut realitzar l'entrevista amb els responsables de Betel-Cugulutx. Del testimoni rebut de veinats, ens han confirmat, que son 7 joves, que "no se posen en ningú", fan feina i algunes de les seves "assamblees" les realitze a l'ombra d'una alzina.

Consultat un religiós catòlic, ens ha dit desconèixer l'activitat dels Centres Betel, però sí ens ha confirmat la serietat, solvència moral i paralelisme que hi ha entre l'Església Cristiana Evangelista i l'Església Catòlica.

OBRES DE LA DEPURADORA

Durant aquest mes de Juliol han conntinuat les obres de la depuradora. A més dels dipòsits de depuració també s'està instal.lant la canonada que des del poble durà les aigües brutes fins al "Pla de Ses Veles".

La depuradora de Sant Joan -segons s'ha informat- es fonamenta amb el tractament biològic mitjançant dues cisternes. La primera rectangular i la segona rodona. L'aigua una vegada depurada servirà per regar o podrà tirar-se directament en el torrent sense perill de contaminació.

CATALINA PASTOR

El diari "El Dia del Mundo" de dia 4 de Juliol publicava una fotografia i unes declaracions de la santjoanera Catalina Pastor de Solanda, expresentant els problemes que té plantejats aquest sector.

Entre els problemes que assenyalava Catalina Pastor cal destacar la dificultat d'aconseguir clients, per la falta de promoció. La majoria d'agroturistes (clients) provenen de França, Alemanya i Suïssa.

D.D. fa uns quants mesos va dedicar un petit article a la "Casa Roja" la possessió, propietat de la família Pastor, restaurada i convertida en hotel o residència dedicada al turisme rural.

Actualment a Mallorca hi ha 25 finques rústiques dedicades a aquesta activitat que no té res a veure amb l'explotació agrària propiament dita.

L'associació d'Agroturisme darrerament s'ha integrat dins la Federació Hotelera de Mallorca, una gran passa, segons Catalina Pastor, perquè ara aquestes possessions dedicades a l'agroturisme tindran més facilitat per introduir-se en el mercat turístic.

EINES ANTIGUES

Durant les passades Fires i Festes de Manacor celebrades en el mes de Maig, a la Torre dels Enagistes de Manacor es va fer una exposició d'eines antigues de foravila, un bon grapat de les quals eren propietat de Miquel Gaià Rotger (Fideuer), i algunes de les quals estan exposades en el restaurant "Sa cova".

PROCESIONARIA DEL PÍ

La Conselleria d'Agricultura, dins el Pla d'actuació per lluitar contra la "Procesionària del Pi" en 1.993, té previst realitzar un tractament emprant medis terrestres en aquelles zones que per les seves dimensions, llocs petits, característiques singulars o per estar dins el casc urbà, no es convenient l'aplicació aèria dels productes.

Com els anys passats, s'ha previst també un subministre de trampes amb feromones per reforçar la lluita biològica, mitjançant agafada de mascles d'aquest insecte.

Per afegit'i per arredonir les actuacions d'aquesta Campanya contra la Plaga de la Procesionària del Pi, aquest any es disposarà de munició especial per l'eliminació o destrucció de les bosses mitjançant trets (tirs) d'escopeta.

Per poder preparar aquesta campanya seria convenient que s'indicàs a l'Ajuntament o a la Cambra Agrària Local si tenen pinar que hagi estat atacat els anys anteriors i que puguin ésser tractats des de terra.

També que s'indicàs el nombre de trampes que se necessitaran per la lluita biològica, tenint en compte que una trampa per hectària, així com la munició especial per al tractament amb l'escopeta.

Per tot això seria convenient informar dins el mes de Juliol i Agost.

El producte que s'utilitzarà per fer el tractament químic des de terra serà el Dimilin 25 % PM, ja que reuneix les característiques d'una alta selectivitat i efectivitat per combatre la plaga i un mínim de toxicitat.

El subministre de trampes serà mitjansant l'Empresa de Serveis Forestals de Balears, S.A. (SEFOBASA) del 10 al 30 de Juliol.

El telèfon es el 72.28.80.

Quant al subministre de cartuxos del calibre 12/70, plom núm. 11, ("tipo Mostaza"), serà també a través de SEFOBASA i es realitzarà entre els dies 10 al 30 de desembre de 1.993.

Per una millor informació podeu adreçar-vos al Servei d'Agricultura, Secció de Sanitat Vegetal de la Conselleria d'Agricultura, telèfon 17.61.00.

NEIXEMENTS

El passat dia 21 de Juny, va néixer la nina Maria Antònia Bauzà Morey, filla primogènita del matrimoni format per Joan Bauzà Bauzà i Jerònia Morey Company.

= = =

El matrimoni format pel manacorí Joan Lull Ordines i la santjoanera Maria Antònia Bauzà Ginard, es va veure alegrat el passat dia 23 de juny amb el naixement del seu fill primogènit, al qual li imposaran el nom de David.

= = =

La llar de Pedro Colomar Roig (ex-guarda rural de la Societat de Caçadors) es va veure alegrat amb el naixement d'un nin, fill de la seva filla Margalida. Va néixer el passat dia 5 de Juliol i se li ha imposat el nom de Pedro.

= = =

La nostra enhorabona a aquestes dues famílies.

NECROLÈGIQUES

Andreu Morèy pocoví (Bovarrí) morí el passat dia 26 de Juny, a l'edat de 69 anys.

Com hortolà era un "especialista" en fer tomàtiga de penjar, (com recorda na Catalina de Calicant en una de les seves gloses) pel que s'interessaren els mitjans de comunicació (TVE BALEAR). Descansi en pau i rebin el nostre condol els seus familiars.

ROBATORI

Margalida Llaneres Llull, (Fornera), el passat divendres dia 23 de Juliol trobà la portassa oberta i comprovà que del sòtil on les tenia penjades havien desaparegut totes les sobrassades que hi tenia.

ACCIDENTS DE TRÀNSIT

El divendres horabaixa dia 23 de Juliol a la carretera de Sant Joan-Villafranca, en el creuer del Pou Nou, es produí un accident de trànsit en el qual s'hi varen veure implicats un cotxe i una furgoneta.

El cotxe era conduït per la santjoanera Margalida Bauçà Mesquida (Jordi) i la furgoneta pertanyia a l'empresa Melcion Mascaró que està realitzant obres a la depuradora.

El cotxe sofrí greus desperfectes i na Margalida que tenia preferència de pas, i per tant no fou la responsable de l'accident, sofrí un fran retgiro i nafres.

No és el primer accident que s'ha produït en aquest creuer, i tant de bo fos el darrer, però mentre no es millori la visibilitat o es prenguin altres mesures, aquest creuer seguirà essent molt perillós, quedant demostrat que el mirall, (quan no està romput), és insuficient per evitar accidents com el del dia 23 de Juliol.

INTERCANVI CULTURAL

Aquesta vegada, el grup Aires de Pagesia" ha duit a terme in intercanvi cultural amb un grup folklòric italià, concretament el "Traditions Valdotaies" de la ciutat del Vall d'Aosta, situada als Alps italians.

Aquets grup ha participat a la Mostra Internacional Folklòrica de Sóller, els dies 19 i 25, i el dia 22 actuà en el Teatre Principal de Palma i el disabte dia 24 a Sant Joan com a agrïment a la bona acollida que els ha donat el nostre poble i que, com sempre ho ha fet amb tots els qui ens visiten.

El grup folklòric "Traditions Valdotaies" va néixer l'any 1.949 amb la intenció de recercar, mantenir i difondre els cants i balls de la Vall d'Aosta, essent un dels grups més antics i amb més renom de tota la seva regió.

En les seves actuacions recullen el floklòric tradicional del nord italià. Cal esmentar el vestuari del grup, recollit de la tradició popular, que mostra la manera de vestir de la mitjana burgesia valdotana del segle XVIII, amb clara referència a la cort francesa de l'època.

Ha viatjat pels països europeus de França, Iugoslàvia, Bèlgica, Suïssa, Alemanya, i ara a Mallorca, mostrant el seu folklòre i costums.

Per part del grup santjoaner, a més d'esser l'amfitrió durant aquets vuit dies, els tornarà la visita els dies 13 al 23 d'agost i allà faran un grapat d'actuacions.

Carles Costa i Salom

Director d'Aires de Pagesia

FESTA A LA UNIVERSITAT

El divendres dia 23 de Juliol la Universitat de les Illes Balears va estar de festa.

Fou una festa multitudinària, on a més dels estudiants, autoritats acadèmiques i autonòmiques hi assistiren familiars i amics dels protagonistes de l'acte. Era la primera vegada que la Universitat de les Illes Balears organitzava l'entrega de llicenciatures i diplomatures, un acte que la gran majoria només hem pogut veure a través del cinema i la televisió.

En total varen esser 240 els estudiants que reberen diplomatures i llicenciatures.

Per la llista publicada segueix essent la carrera de Dret la més estudiada. Entre els 96 estudiants que reberen la llicenciatura de Dret en aquest curs 92/93 hi figura la santjoanera **Margalida Gaià Mates (Saladora)**. Enhorabona pares Arnau i Antònia.

En el mateix acte també reberen els títols de "P remis Extraordinaris" de llicenciatura alguns llicenciats i Doctors procedents de les darreres promocions.

Entre els guardonats en Química hi figura la santjoanera **Antònia Costa i Bauçà**. Enhorabona Anntònia i enhorabona pares Carles i Margalida.

OBERTURA DE DOS CARRERS

L'Ajuntament de Sant Joan té projectat l'obertura de dos carrers a la part llevant del poble. Se tracta de la prolongació o continuació del carrer Princesa que des del cantó del carrer Jaume Mas Noguera (Can Bartomeu Petrer) arribaria fins al carrer Tramuntana, devora Ca Madò Rumbet o Can Torrat d'En Noviet.

L'altre carrer o prolongació se faria en el carrer Ramón i Cajal, que actualment queda tallat en el carrer Progres. El projecte és obrir el carrer des de el cantó de Can Pep Baró fins al carrer de la Pau, devora la fàbrica d'embutits "Sa Caldera". S'està treballant en el projecte, on el CM ha concedit un ajut de 2 milions de pessetes. La principal dificultat radica en que ls terres d'Antònia Font, vidua de Francesc Fontirroig, no estan classificades com sol urbà.

El projecte complet abarca paviment, varavies, aigües brutes i netes i l.luminació.

A pesar de les dificultats, l'actual equip de govern, te el projecte de que aquesta obra se realitzi abans d'acabar la present legislatura.

CLUB DIARIO DE MALLORCA

Dies passats tingué lloc una taula redona, organitzada en motiu de la publicació número 50 de la revista **Ressò** de Campos. Hi participaren des de la taula redona Sebastià Verd, periodista; Carles Costa, President de l'Associació de Premsa Forana, Pere Ollers en representació de la revista "**Ressò**", Martí March, de l'O.C.B. i Jordi Baiona del **Diario de Mallorca**, com a moderador.

Es varen tractar els temes de la premsa local, present i futur. La veritat, és que tots estaren molt d'acord amb els temes plantejats i aoxò va fer que no hi hagués molta de discussió. El públic assistents a l'acte tingué diferents intervencions per afirmar les teories dels membres de la taula.

Al dia següent, **Diario de Mallorca**, publicà les paraules del santjoaner Carles Costa, expresades a aquell acte.

DEDICAT A JOAN BAUZÀ I JERÒNIA MOREY

Pares d'una robusta i benvinguda filla.

Beneint vostres amors
Déu del cel vos va enviar
una preciosa nina
que goig podeu contemplar
que el seu Angel de la Guarda
mai la deixi de sa mà.

Catalina Jaume Ginard

ELOGI A MARC VIDAL I BONET

Te en Marc de Termenor
viu esperit literari
dins Calicant i son Baró
toca a fons el tema agrari,
un excel.lent glosador
que canta com un canari

Hortolà de cap a peus
però ho ha deixat anar
donant es "mando" en els seus
perquè se va jubilar
com que els seus afanys són breus
qualque glosa por cantar.

Té un estil encertat
perquè en sap i així ho demostra
com que es llest i espavilat
i de lo millor sa porta
de gran memòria adoptat
l'amo Marc és cosa vostra.

Que Déu vos doni salut
a vos i a vostra família
vostre cor fet de virtut
vos fa viure amb harmonia
ja mai vos manqui l'ajut
per viure amb prou alegria.

Com que tenc que agrair-vos
a vós i sa vostra dona
sempre mos heu fet favors
amb vostra conducta bona
bons cors amb milers d'amors
de l'amo i de sa madona.

Gràcies.

Bàrbara Matas i Sastre

DEDICAT A DON JOSEP ESTELRICH

Gràcies don Pep Estelrich
per haver-nos presentat
la història de la Parròquia
on hi trobam esposats
distints estils i maneres
d'així com es menejà
es control de nostra església
des de es segle començà.

Mos ha donat a coneixer
noms de Bisbes i Rectors
Vicaris i capellans
que han estat regidors
i Monges de la Caritat
que sempre hi han presentat
un treball laborios.

Déu del cel Vos qui sabeu
tot lo bo que han aportat
segur que les haureu donat
un benestar glorios
en felig eternitat
i es que encara van lluitant
siguin protegits per Vos.

Aquestes fotografies
que aqueixa història conté
sempre seran respetades
per ses persones de be.

La història del Rector Mas
en veritat embelleix
don Pep el mos dibuixa
així com be se mareix
qui la conegut dirà
que no lleve ni afegeix,
ell va esser lo que no ha.
Si algú no ho té bn entes
que relegesqui la història
i convençut quedarà.

De don Bartomeu Bauzà
que en Glòria el tengui el Senyor
mos restaurà el Santuari
digne d'admiració
refugi de Nostra Mare
Verge de Consolació,
a on si celebren nocés
i alguna comunió.

Catalina Jaume i Ginard

GLOSES DEL FORNER BOVETA

Cadascú conta sa fira
així com a ell li ha anat
sempre he estat desgraciat
de lo dolent duc sa tira
segons es meu punt de mira
res m'ha sortit acertat
i me tenen considerat
xerec com lo que se tira.

Jo no me queix de sa sort
que sempre m'ha protegit
només que en lo que he sofrit
guard un sentiment molt fort
quant he fet m'ha sortit tort
mirau si m'he divertit
i ara me trop avorrit
i esper que vengui la mort.

Ja estic fart de discutir
i m'ha fuita sa xerrera
tant m'és davant com darrera
tant m'és un no com un sí
estic cansat de tenir
una pena verdadera
només me queda plorera
tant m'és viure com morir.

Sa vida m'ha malmanat
he tingut disgusts molts grossos
tenc el meu cor fet a troços
de lo que a mi m'ha passat
pero quan me n'hauré anat
que descansaran els meus ossos
els ulls seran dos fossos
llavors estaré descansat.

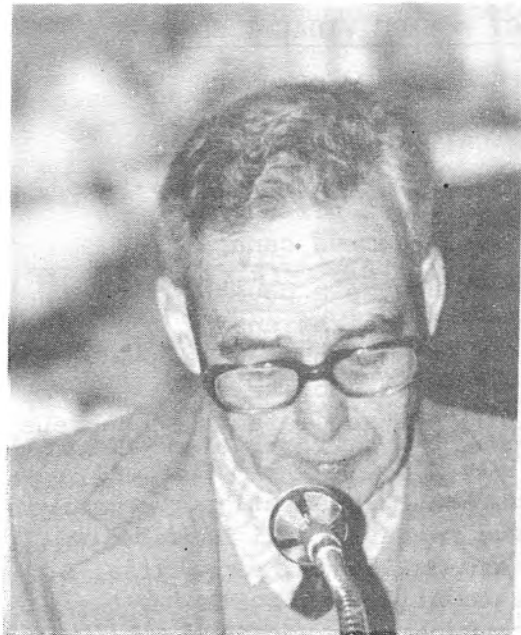
Encara seré calent
itots ja m'enyorareu
perquè llavonnes veureu
que no era tan dolent
jo desafii un valent
que dugui sa meva creu
i vos que em perdoneu
si he estat impertinent.

No servesc per comandar
ni tampoc tenc comandera
tota sa meva quimera
és saber-me fer estimar
pes dia que Déu voldrà
quan vagi a veure sant Pere,
d'un vda més lleugera
tots junts poder disfrutar.

Circunstàncies de sa vida
me feren fer de dolent
me creia esser intel.ligent
i no passava de mida,
no té raó qui més crida
només es qui més se sent
però pareix més valent
es qui sempre la treu lluida.

Gabriel Company

(Forner Boveta)

EL MEU EPITAFI

Si es meus sentiments amargs
han servit per qualche cosa
ara que es meu cos reposa
i de jo floreixen es cards
no ploreu com a covards
recordau aquesta glosa
i per Tots Sants dui-me una rosa
baldament vos tengui farts.

Gabriel Company

(Forner Boveta)

ACCEPTACIÓ DE L'HABIT D'ERMITA

Vint-i-dos anys
!quin tressor!
O Déu acolliu l'ofrena
que us ofereix l'humil cor
dau-li la maina a balquena
d'enguany l'anyada novella
com espiga de blat rossa
d'entre l'herba i la rovella
de Miramar a Valldemosa
roques, alzines i pins
allà l'enfront la mar blava
caminoi de peregrins
aprop Ramon Llull habitava
paratge meravellós
de Valldemosa l'Ermita
obra del Tot-Poderós
on l'home resa i medita
silenci amb recolliment
tambè suant fent la feina
l'anyorança es va amb el vent
tenguent en mans la seva eina
Josep que Déu te conforti
entre l'amor i la fè
on pel camí dret te porti
del llum d'oli o sies blè
que mai te manqui salut
visquent en pau i armonia
la flama de t'on virtut
t'acompanyi nit i dia
pel món d'avull tenebrós
corromput d'un cap a l'altre
puguis respirar sortós
on l'ajut mai faci falta
per tú lo més bo voldria
l'enhorabona et vull dar
cal que la Verge Maria
mai te deixi de sa mà.

De tot cor i amb afecte a
Josep Bauzá Bauzá de
Bàrbara Matas Sastre.-
6-7-93

ACLARINT FII EMBULLAT

Lectors d'aquesta revista
bons mallorquins estimats
quan hi ha mals resultats
és una cosa prou trista
amb una cosa imprevista
deixar-ne d'agraviats.

Mai he tengut intenció
d'ofendre cap persona
m'agrada fer qualque broma
i passar el temps de lo millor
però en qualque ocasió
en surt un que no perdona

Digau-me lo que puc fer
si tenc escassa cultura
que duc molta benaitura
ja fa molt de temps que ho sé
lo que sí asseguraré
que no he estat mai cara-dura.

Jo no estava enterat

abans de fer d'hortolà
qui fa cara en encaixar
deixa el client escalivat
i quan torna en el mercat
ja ningú li vol comprar.

I els qui més s'envalentonen
que invoquin a molts de sants
ho saben patits i grans
més ben dit moltes persones
i no son hortolans que donen
per un kilo vuit-cents grams.

Si per casualitat
o perquè queda a darrera
o per una altra quimera
un queda ben empre...
mirau que bé li haurà anat
que de cop guanya Cabrera.

Aquell qui calla ho diu tot
i no saben ell que vol dir
diu un refrany mallorquí
i jo d'aquest refrany me'n fot
reparau que sobretot
que qualcú no ho sap fer així.

Sempre trop consolació
perquè mon cor me consola
i pens que si he d'anar a escola
per aprendre educació
cercaré un bon professor
no un dels que el cap els vola.

Qui no vol dialogar
i ell veu que a fet brut
o se dóna per perdut
que la raó se li va
com també és fàcil pensar
que és de lo més caperrut.

Esper que em perdonareu
si he dit qualque desberat
no he anat mal intencionat
supòs que ho comprendreu
i els que me tracten veureu
que m'agrada molt s'humitat.

De tota aquesta qüestió
pos per sempre punt final,
m'agrada esser formal
i disfrut de fer un favor,
disposau d'un servidor
el vostre amic Marc Vidal.

Marc Vidal i Bonet

EN MEMORIA DE N'ANDREU MOREY

Als seus seixanta-nou anys
va morir n'Andreu Morey
després de fer quan aberen
cercant del seu mal remei

Casi sense esperar-ho
per la mort fou capturat
un bon amic veïnat
que Déu l'hagi perdonat
i hagi estat ben arribat
a la glòria del Senyor
i rebi consol cristià
el que li tenia amor.

Era home treballador
i molt bo per calcular
que era el que rendia més
per defensar els seus doblers
i tenir més bon navegar.

Amb un producte adquirí
fama d'hortolà major
en domàtiga enfilada
ha esta l'admiració
mereixent esser filmat
per la televisió
i ha deixat benn ensenyats
a tots els seus successors.

Catalina Jaume i Ginard

ASSOCIACIÓ DE FILLS DE PARES DEL
COL·LEGI PÚBLIC SON JUNY
Sant Joan, 9 de Maig de 1.993

AJUNTAMENT DE SANT JOAN

Il·lustríssim Sr. Batle

Objecte: Denúncia del vandalisme
del poble de Sant Joan.

1. lustríssim Sr. batle:

Aquesta associació de fills de pares es dirigeix a vosté per comunicar-li el nostre rebuig sobre els darrers actes de vandalisme. Darrerament s'han donat molts casos com per exemple el destrocament de faroles per tots els carrers del poble, diferents sorolls exageradament forts, i molts actes fastigosos com aquests.

Noaltres tenim algunes ppropostes per aturar aquest vandalisme. Una d'elles per aturar-lo, la més interessant és posar més guàrdies que vigilin els carrers, o posar sancions molt severes que escamerin aquests bandarres.

Per altre banda el felicitem per la fena que fa com a cap del poble i de l'Ajuntament de Sant Joan.

Esperam que prngu mesures immediates i severes.

Una salutació per a vosté.

Associació de fills de pares

MANCOMUNITAT DES PLA
SERVEI DE PROMOCIO ECONÒMICA

El Servei de Promoció Econòmica de la Mancomunitat Pla de mallorca vol informar sobre la possibilitat d'acollir-se a la convocatòria d'un concurs públic que la Conselleria de Comerç i Indústria, amb la finalitat de complimentar la política de promoció empresarial, va publicar al BOCAIB. Núm. 77, Decret 52/1993, de 3 de Juny, pel qual es regula el programa de nous projectes empresarials, comm una mesura tendent a afavorir un ambient propici per a la creació de noves empreses i activiat industrials a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

L'objectiu del programa es estimular la concepció de projectes empresarials per a la creació de noves indústries, serveis per a la indústria o noves activitats industrials en el territori de les Illes Balears.

La dinàmica d'aquest programa s'inicia amb la convocatòria d'un concurs públic, al qual podran concórrer els interessats presentant els seus prjectes empresarials; després es procedirà a la selecció i a la concessió de premis, la dotació dels quals els suposarà no sols confirmar la possibiitat d'integrar-se en altres programes destinats a la posada en marxa real del projecte.

Beneficiaris del projecte:

- Persones físiques amb residència habitual en el territori de les Illes Balears.

- Petites i mitjanes empreses que estiguin domiciliades al territori de les Illes Balears.

Tots els interessats en participar en aquest programa, se poden posar en contacte amb el Servei de Promoció Econòmica de la Mancomunitat Pla de Mallorca, amb LLúcia o Marian al telèfon 83.00.00 de dilluns a divendres de 9 a 14 hores.

Re poblament forestal: una alternativa per al sector agrari convencional

La reordenació del sector agrari, imprescindible des de tants punts de vista i que ja hem tractat repetides vegades en aquestes pàgines, aborda ara un nou aspecte: el repoblament forestal com a activitat complementària, i fins i tot supletòria del sector agrari convencional, en el que suposa un esforç més per tractar de paliar el descens de les rendes agrícoles i al mateix temps configurar un nou paisatge agrari en la desenvolupada Europa.

La política forestal al nostre país constitueix de fet un instrument fonamental no sols per a l'obtenció de productes forestals sinó per a la conservació adequada del medi ambient, la revivificació forestal del sòl agrícola excedentari i la generació, en la mesura del que és possible, de noves ocupacions

en el món rural. Aquests objectius estan en sintonia amb la filosofia comunitària en la matèria, que ha cristal·litzat en forma de dos reglaments, el 2080/92 del Consell, de 30 de juny, pel qual s'estableix i amplia el Reglament 2328/91 del Consell, de 15 de juliol, que incideix en el repoblament de les explotacions agràries; el segon Reglament és el 1610/89 del Consell, de 29 de maig, que estableix un règim d'ajuts per al desenvolupament i l'aprofitament dels boscos a zones rurals. Tot aquest entramat legislatiu culmina amb el Reial Decret 378/1993 del Ministeri d'Agricultura, de 12 de març d'enguany, que a partir d'ara serà l'instrument legal que canalitzarà el suport dels poders públics al repoblament a sòls tradicionalment dedicats a la funció agrícola convencional.

Objectius principals

En el marc dels objectius genèrics que pretén aquest pla d'ajuts, cal matisar-ne, de manera detallada, alguns especialment importants. Un d'aquests és intentar disminuir l'impacte negatiu que a les rendes de les explotacions agràries podran produir els canvis previstos, en matèria de conreu, en el context de la reforma de les organitzacions comunes de mercat. En conseqüència, s'intentarà que el repoblament sigui una alternativa de renda, tenint en compte el valor i el termini dels ingressos generats pel bosc i les explotacions agroforestals. Amb tot això es podrà dur a terme la restauració forestal necessària que permeti la implantació de masses boscoses adequades i que en possibilitin la gestió racional.

Com a conseqüència d'aquests objectius, es podrà contribuir a corregir l'efecte hivernacle i els greus problemes d'erosió i desertització que sofreixen algunes regions al nostre país i, consegüentment, assolir una substancial millora de la qualitat del sòl i les aigües, la flora i la fauna i una disminució del risc d'incendis, vertadera plaga que periòdicament assola, amb conseqüències catastròfiques, el nostre hàbitat rural.

Ajuts: a qui i com

L'objectiu és, doncs, fomentar les inversions forestals a superfícies i explotacions agràries i la millora de superfícies ja prèviament repoblades. A partir d'aquí, els ajuts obeeixen a distints criteris que intentarem esquematitzar. En primer lloc tenim les despeses de repoblament pròpiament dites, que es deriven de la sembra de masses forestals a terres fins llavors destinades a ús agrícola. En segon lloc hi ha la prima de manteniment, és a dir, la prima anual per hectàrea de terreny agrari que hagi estat

repoblada. Aquesta prima es podrà concedir durant els cinc primers anys des de l'inici de la plantació i està destinada a cobrir les despeses de manteniment i reposició de la superfície repoblada. La prima compensatòria, d'altra banda, es calcula igualment per hectàrea i any i el seu objectiu és compensar la pèrdua d'ingressos derivada del repoblament, per tenir els terrenys en qüestió un aprofitament no agrícola que ha de repercutir necessàriament en les rendes del titular de l'explotació. Aquesta prima tindrà una durada màxima de vint anys a partir del mateix moment en què s'inicia el repoblament. Uns ajuts complementaris afectaran les despeses de repoblament a superfícies ja repoblades o millores en aquestes, neteja de camins, punts d'aigua, tallafocs, etc...

Utilitzam, en tractar aquest tipus d'ajuts, determinats conceptes i convé puntualitzar-los. Per exemple, en parlar de superfícies agràries, el Decret es refereix a les terres que hagin tingut una utilització agrària en l'últim decenni que siguin al mateix temps susceptibles de ser repoblades. Però on sí cal detenir-se és en la definició dels beneficiaris d'aquesta àmplia gamma d'ajuts. En aquest sentit, podran rebre'ls els titulars d'explotacions agràries, siguin persones físiques o jurídiques. Com es pot observar, aquest punt representa una important innovació respecte a altres programes d'ajuts, ja que no exigeix que el receptor d'aquests sigui un agricultor a títol principal, sinó sols titular d'una explotació agrària que reuneixi les característiques que ja hem avançat anteriorment. Insistim en aquest aspecte per tot el que significa de nou i perquè afecta un nombre molt major de propietaris de finques que, sense ser agricultors a títol principal, podran a partir d'ara acollir-se a

(Continuarà)

LES BATEDORES

ENTREVISTA A JOAN ORDINES I GINARD

La revista Damunt Damunt em va demanar si volia col.laborar, suggerint-me, ja que ens trobam en el mes de Julio, anomenat abans "temps de messes; si volia fer una entrevista a mon pare, que fou propietari d'una batedora: una màquina que va substituir als tradicionals carretons de pedra que s'empraven per batre, i que ha estada substituïda per les "cosexadores". Canvis que hi ha hagut din la ruralia mallorquina durant els darrers 50 anys. El batre a s'era i les batedores ja són història.

Aquestes són les preguntes i les respostes de mon pare.

A quin any vàreu comprar la batedora?

La vàrem comprar a l'any 1.956.

Quina marca era?

La marca es deia "Osca" i era fabricada al poble de Sencelles.

Quants de cavallons era capaç de batre aquesta batedora?

Aproximadament en batia quaranta de blat i seixanta d'hordi.

Quin horari tenieu, o sigui, a quina hora vos posaveu els matins i a quina hora vos aturaveu els vespres?

Començàvem a les 10 del matí i acabàvem a les 11 del vespre. Hi havia dies que fèiem més hores i altres dies que en fèiem manco, però els dies que acabàvem prest eren les 9 o posta de sol.

Quin temps durava la campanya de batre?

Més o manco començava a mitjans de Juny i acabava dia 15 ò dia 20 d'Agost.

Hi havia altres batedores (possessiones o particulars)?

Sí, n'hi havia més, hi havia la d'en Toni Sastre que era de la mateixa marca Osca, la de n'Arnau Gaià (de Son Perdut), en tenia una que era Ajuria. A n'Els Calderers i a Sa Farineta Vella hi havia Batadora. L'amo Llorenç del pujol i "es paoler" en tenien però eren mes petites que les altres.

A quin any deixaren de batre les batedores i foren substituïdes per les cosexadores?

A l'any 1.975.

A pesar de que hi hagués batedores, hi havia gent que seguia batent amb els carretons?

sí, l'amo Gillem Puig i el seu germà Miquel que tenien per "home d'era" a n'en Jaume d'Horta, va esser posiblement el darrer.

Maria Ordinas

CANÇONS DE BATRE

Pr batre en el mon no hi ha com ses egos aferrades que peguen unes potades que s'era fan tremolar.

Muletetes, muletetes correu i fereu se palla betuda que si la feis toxarruda en s'hivern li trobareu

(Populars)

EL BATRE A S'ERA.

Escoltant els meus pradins, quan rememoren coses passades, em don compte de que la feina del batre és una de les feines que més ha canviat en els darrers cinquanta anys. L'evolució ha estat molt grossa passant del batre a s'era a les batedores fins arribar a les actuals cosexadores que fan les feines de segar i batre tot al mateix temps.

Parlant del lbatre tradicional a s'era escoltam una sèrie de paraules i de termes que sonen arcàics a la nostre generació: era, batre, garbetjar, garba, cavalló, home d'era molinet de canya, forca de ventar, pala de ventar, senyar coll, serra, baletjar, baleig, ram de s'era, estendre girar, restrenya, garbatjador, carro de garbetjar, arer, aretjar, garbell, tocar damunt s'era, etc.

Anntigament batien a s'era tant els pagesos petits com els grossos?

Ses possessions, els pagesos grossos i petits tothom batia a s'era.

Com eren ses eres?, eren de trispol?

Ses eres eren rodones, fetes de terra o argilla ben trepitjada.

Cada parell de dies es regava s'era perque el trispols fos fort i no s'aixecas terra o les massoles en el gra. Els diumenges o festes si no es batia a s'era, deixaven l'era tapada amb palla perque el trispol no s'aixugàs.

A on es faien ses eres?

Cercaven un lloc pla o un poquet aturonat, on hi pegàs be el vent.

s'era sempre es faia en el mateix lloc?

Les possessions i els pagesos tenien l'era fitxa, altres conradors més petits feien l'era dins el conró i una vegada acabades les messes o en haver-hi sabor la llauraven.

Què era "fer ses messes?"

Fer les messes ho deien en el conjunt de les feines relacionades amb el batre o sigui la recollida o replaga de cereals i llegums que es conraven.

Quines eren les feines de batre?

Abans de posar-se a batre, el primer que es feia era garbatjar.

En què consistia garbetjar?

Consistia en trajinar les garbes a l'era. A n'el carro se li posava una espècie de bastiments i així es podien posar més garbes a dins el carro.

La gent que garbetjava solia aixecar-se a les 4 del matí per poder fer dos viatges i tenir les garbes damunt l'era d'hora. Abans de carregar les garbes si feia falta s'havien restretes.

Per què es començava tan dematí?

Perque les garbes eren humides amb la rovada de la nit, així no sésfloraven i no es perdia el gra pel sementer o pel camí.

Quantes garbes podia dur un carro?

De 20 a una treintena. Hi havia carros més llargs que es deien carros de garbetjar i se n'hi podien posar més de tres cavallons?.

Què era un cavalló?

Les garbes es solien fer de 4 ó 5 gavelles, i un cavalló eren 10 garbes.

Quants de cavallons es batien cada dia?

Segons l'era o si es batia am una sola bèstia o amb dues bèsties, o segons es batessen faves, blat hordi o sivada. Per exemple si hi havia dues bèsties i dos carretons de batre, es batien 6 ò 7 cavallons de blat; de 9 a 12 cavallons d'hordi, de 12 a 15 de faves...

Què és lo que es batia primer?

Lo que es batia primer era lo que es segava primer, les faves, després es batia l'hordi, la sivada el blat i els ciurons, i lo darrer era l'alfals.

Francesc Alzamora

(continuarà)

PORTALS D'ARC DE MIG PUNT

Introducció

A l'hora de fer un estudi o inventari descriptiu de les edificacions o construccions que tenguin un valor històric, arquitectònic o ètnic, comprovam que el nostre municipi, casc urbà i terme municipal, són més bé escasos.

Sobre les construccions de l'època prehistòrica han estat realitzats, amb anterioritat, estudis més o manco complets sobre les coves i restes prehistòriques.

Les coves primitives de Maià (Cove Fosca), de Sa Bastida, Es Campet, etc., han estat descrites per més d'un estudiós, així com les restes talaiòtiques (Es Castellots, etc.).

L'església parroquial que ha estat construïda dins la primera meitat del present segle, conserva, d'èpoques anteriors, el portal lateral, l'anomenat "portal dets homes", d'estil gòtic, que juntament amb el campanar, corresponen a un altre estil i època.

El Santuari de Consolació i l'Església Parroquial, les dues "joies arquitectòniques", més conegudes i estudiades i ara derrarament per aquest incansable santjoaner com és Mn Josep Estelrich, en els dos llibres sortits durant el present any 1.993, es parla documentadament d'aquestes dues edificacions.

Les torres dels antcs molins fariners de Sant Joan també han estat estudiades. Escuts i creus, parets seques i marjades, així com els pous públics, han estat estudiats i inventariats, unes vegades exhaustivament i altres dmunt damunt.

Per aquest motiu, l'equip de Damunt Damunt, durant aquest estiu de 1.993, a la recerca d'un tipus de construcció que no hagi estat estudiat (que sapiguem) amb anterioritat ha trobat convenient realitzar un estudi-inventari sobre els anomenats

popularment "portals redons" o portals d'arc de mig punt., dels quals en queden algunes mostres dins el que podríem anomenar "casc antic" de Sant Joan.

Can Company. Carrer Major, núm. 80

Eixamples

El casc urbà de Sant Joan té dues barriades noves o relativament noves, urbanitzades durant el present segle.

La barriada coneguda popularment per "L'Ensanche" (Eixample) que compren els carrers Pau, Pare Ginard Progrés, Migjorn, Francesc Oliver, Antoni Oliver, Llevant, Manacor i part del carrer Major per els que són creuats.

PORTALS D'ARC DE MIG PUNT

Els carrers Arraval i Consolació delimiten "L'Ensanche" del casc antic, per la part de migjorn. Aquesta barriada ocupa terres que foren propietat de distintes famílies benestants de Sant Joan (Fernández, Oliver d'Els Calderers, Gayà de Ca l'amo En Ramon, etc.) i eren conegudes per "Ses Barreres" o "Baix de la Vila" i altres topònims, terres que foren establides donant lloc a una extensa zona urbanitzable.

L'altre barriada del poble, coneguda com "Es Camp d'en Fiol" o simplement "Es camp", molt més recent, fou establida durant la postguerra. Situada en la part ponent del poble comprèn una zona o polígon delimitat pels carrers Consolació a la part de migjorn, carrer de Solanda en la part de ponent o de Consolació-Son Juny, pel carrer de Palma en la part de tramuntana i pel carrer Molins en la part de llevant.

Dins aquest polígon o zona hi ha dos carrers que foren edificats abans de la postguerra com són el carrer Camp, abans popularment conegut com "Es Carrer de ses Trinxes" i a la part de baix del carrer Palma. El carrer dels Molins té un traçat i unes edificacions relativament noves i altres molt antigues, on hi havia dos petits nuclis edificats, molins d'En Tronca i d'En Carritxó, que antigament estaven situats en zona forana i parcialment despoblada.

Per a l'estudi o inventari que pretenim fer sols ens interessa el "casc antic" o sigui els carrers o zona delimitada pel carrer Arraval i Consolació per la part de migjorn, pel carrer Molins per la part de ponent, pel carrer Mirador per la part de tramuntana i pels carrers compresos dins les barriades conegudes pel "Barracar" i "Sa Sinia", per la part de llevant.

Portals d'arc de mig punt

Segons els autors Ramon Rosselló Verger i Mn. Bartomeu Mulet Ramis que han estudiat la casa mallorquina, l'únic tipus de portal d'entrada a les vivendes mallorquines des del segle XIII fins als segles XVIII-XIX, era el portal d'arc de mig punt, per el que poden calcular que la quasi totalitat dels portals de Sant Joan, eran ara fa dos segles d'arc de mig punt, fossin cases de senyors, d'amos o cases humils.

La implantació de la persiana mallorquina, la reforma de façanes o el derrocament total de l'edifici, han fet desaparèixer molts de portals d'arc de mig punt. La instal·lació de persianes, substituint les portes feu que molts de propietaris de cases serrassin el portal rodó fent-lo quadrat. Basta fer una volta pels carrers del nostre poble i es pot veure el gran nombre de portals que foren "mutilats", és a dir, fets quadrats per la instal·lació de les pràctiques persianes mallorquines, que guarden la intimitat de la llar i, al mateix temps, permet la ventilació.

Per la façana i portal se podia endevinar l'estament social de l'amo o propietari de la casa. Així en les cases propietat de nobles i senyores les dovelles, o sigui les peces obrades en forma de tascó o falca, per formar els arcs, eren de més llargària i la pedra o marès emprat era de més qualitat.

Les cases més humils també tenien el portal rodó. D'aquestes en queden més mostres dins el nostre poble. Els portals de les cases humils a més de menys artístics, eren construïts, no en pedra o marès de Santanyi, de Campos Lluçmajor o Porreres, segurament el marès de Petra o de Ses Comunes també deguer ésser emprat més d'una vegada, per ésser extret a un lloc prop de Sant Joan.

PORTALS D'ARC DE MIG PUNT

Deixant de banda les possessions, que mereixen un estudi a part, començarem un recorregut per dins el nostre poble, per deixar constància avui (Juliol 1993) dels portals rodons o d'arc de mig punt que resten dins Sant Joan.

Carrer Major

Casa número 80. El millor portal d'arc de mig punt que resta a Sant Joan. La casa pairal de la família Company, coneguda per Can Quep, un fill del senyor Amador Gayà, cirujà que fou conegut per "el senyor Amador, el barber", i que heretà l'amo Francesc Alzamora Gayà de Son Roig.

Casa número 98. Coneguda per Sa Posada des Caldares i amb el nom més antic de Can Morei. Fou residència de l'amo Antoni Oliver Gayà d'Els Caldarers i del seu fill Francesc. Conserva en el seu interior les característiques de la tipca casa mallorquina.

Carrer de Petra

Casa número 41. Can Gonella.

Casa número 62. Can Batxà. Antiga llar de la família Mestre.

Casa número 75. Antic estatge del matrimoni format per l'amo Monserrat Masseno madò Margalida de Pòrtol.

Casa número 77.. Antga llar de la família Font (Garrover), que heretà Francinaina Costa Font (Carles) i ara es propietat del seu fill Josep Sanchez (S'Escolà).

Carrer Manacor

Casa número 1. Fa cap de cantó amb el carrer Consolació. Actualment propietat de Joan Gayà Gayà (Cambuix).

Carrer Fra Lluís jaume

Casa número 3. Can Paris. Una llar modesta on varen neixer 11 fills. Actualment es propietat de la madona Joana Oliver de Solanda.

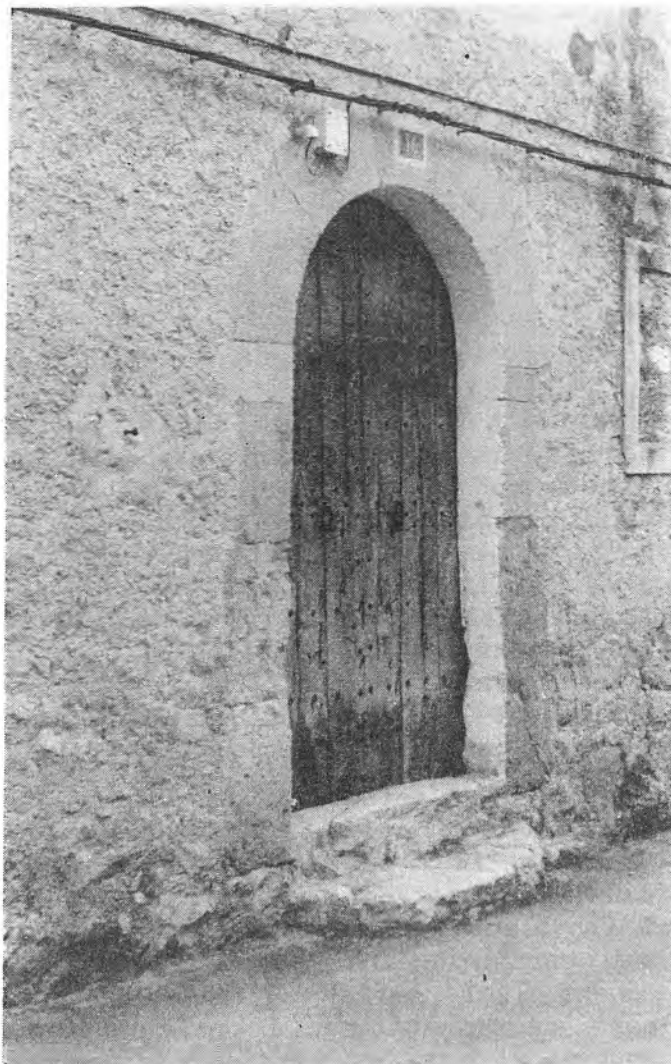
Casa número 12. Coneguda com Ca madò Jeronieta, que fou propietat de la família Miralles-Florit i actualment de la família de Can Ribes.

Carrer del Camp

Casa número 1. Antiga llar de la família Matas de Sa Bastida i actualment propietat d'Antoni Gayà Antich (Solender).

Carrer del Sol

Casa número 16. Antiga llar de l'amo Guillem Morey (Bovarrí).

Ca l'amo Guiem Bovarrí. Carrer Sol,16

PORTALS D'ARC DE MIG PUNT

Carrer Socies

Casa número 6. Casa propietat de l'amo Antoni Matàs Munar (Peremates). Les portes son de fusta d'alzina i el portal de pedra sense adobar.

Casa número 6. Casa propietat dels hereus de Catalina Bauzà Florit (Bena).

Carrer Lluna

Casa número 2. Propietat dels hereus de Francisca Florit Bauzà (Mariona), vidua de Mateu Juan (Teixidor). Portes i portal molt antic.

Casa número 29. Fou llar de la família Miralles, coneguda pel malnom Monoi.

Carrer Bons Aires

Casa número 1. Façana i portal restaurats amb molt d'encert. Propietat de Joan Magro Bauzà.

Casa número 3. Llar que fou de l'amo Llorenç Nicolau Gayà (Cosmenet) i actualment propietat del industrial ferrer Pedro Mestre.

Carrer Princesa

Casa número 18. Casa coneguda per Ca Madò Grau i fou llar del matrimoni format per Antoninaina Bauzà Florit (Lligada) i Bartomeu Barceló Nicolau (Sèbio).

Carrer de les Monges

Casa número 5. Casa pairal de la família de Can Caldarer.

Carrer del Vent.

L'antiga llar de Coloma Ferragut Gelabert (Mala). Avui es propietat de Climent Picornell.

Carrer Bellavista.

Casa número 46, al cap de cantó del carrer de les Monges.

Portals d'arc de mig punt "mutilats"

Com hem comentat al principi, foren molts els portals que foren serrats i fets quadrats, destruint uns arcs de mig punt d'autèntic valor arquitectonic. A continuació relacionam alguns d'aquesta portals "mutilats",

Carrer del Sol, número 3. Can Cambuix. Llar de Joan Gayà Gayà.

Carrer Consistori número 32. Can Antoni Mayol (Garreta). Casa que fou antigament de la família de Can Fiol.

Carrer major, número 66. Can Gorreta. Llar de l'amo Joan Gayà

Carrer Sant Joan, número 9. Can Duran. Antiga propietat de les senyores Pocoví.

Portals d'arc de tres punts o "portals ovalats".

Gran quantitat hi ha a Sant Joan de portals no redons, dels anomenats ovalats o d'arc de tres punts. Son portals, la gran majoria molt més recents. Hi ha portals ovalats en entrades de cases i sobre tot de portasses.

Les portes

Durant el nostre recorregut hem tingut l'oportunitat d'observar les portes de moltes d'aquestes cases antigues. Les portes de les cases més humils, son fetes de pots d'alzina. Per fer les barres s'emprava llenya o fusta de poll. La majoria estan clavetejades i algunes tenen baules.

No són molts els portals d'arc de mig punt que resten a Sant Joan, pero donen una idea del que eran la gran majoria de portals de les cases dels nostres avantpassats, fossin famílies humils o benestants.

Antònia Torrens Jaume
Miquel Florit Huguet

EDUCACIO D'ADULTS

MANCOMUNITAT DES PLA

Més que fer un comentari, presentam resumides unes dades referides als diferents Cursos de Formació d'Adults que s'han donat a Sant Joan i als altres pobles de la Mancomunitat, perquè serveixin de comparació.

L'alumnat matriculat als diferents mòduls ha estat el següent, a Sant Joan:

Castellà, Català i Anglès: entre 15 a 20 alumnes en cada una de les assignatures.

Alemanys, més de 10 alumnes.

Matemàtiques: més de 10 alumnes.

Mecanografia: més de 5 alumnes

Pràctica Oficina: manco de 5 alumnes.

Dibuix Tècnic: més de 5 alumnes.

Física i Química: més de 5 alumnes.

En **Formació Professional (PF.1)** tenim les següents dades comparatives:

Vilafranca

Formativa comú (FC): més de 30 alumnes.

Ciències aplicades (CA): més de 30 alumnes.

Tecnologia i pràctica (TP): més de 70 alumnes.

Maria de la Salut

FC: més de 30 alumnes

CA: més de 30 alumnes

TP: més de 30 alumnes.

Sant Joan

FC: 20 alumnes

CA: més de 10 alumnes

TP: més de 10 alumnes.

Com es pot veure el poble de Sant Joan, ocupa el tercer lloc dins el "ranking" dels 13 pobles de la Mancomunitat. Aquestes dades es refereixen a alumnes matriculats. Els aprovats no arriben al 50 per cent, exceptuat Maria de la Salut.

Les titulacions obtingudes en FP.1 per branques, han estat les següents:

Sant Joan

Fusta: 1

Jardí de Infància: 2

Hosteleria: 1

Ariany

Jardí de Infància: 3

Maria de la Salut

Electricitat: 1

Sanitària: 1

Montuïri

Metall: 1

Electricitat: 1

Construcció: 1

Fusta: 1

Mecànic automov.: 1

Petra

Jardí de Infància: 1

Vilafranca

Electricitat: 1

Construcció: 6

Fusta: 3

Jardí de Infància: 1

Administratiu: 3

EDUCACIÓ D'ADULTS

MANCOMUNITAT DES PLA

Hosteleria: 3

Sanitària: 1

Vilafranca és per ordre alfabetic el darrer poble de la Mancomunitat, però queda demostrat que és el primer en l'Educació d'Adults.

Les titulacions obtingudes de **Graduat Escolar** per pobles han estat les següents.

Algaida: 3

Ariany: 3

Costitx: 1

Lloret: 1

Llubí: 5

Maria: 7

Montuïri: --

Petra: 6

Sant Joan: 1

Sencelles: 4

Sineu: 6

Vilafranca: 1

Aquestes dades, com hen dit en un principi serveixen per comparar. ns han estat facilitades per la professora Magdalena Mayol.

Ignoram les causes concretes per les quals els adults de Sant Joan han deixat de matricular-se, d'acudir als Cursets convocats. L'únic comentari o informació que podem aportar, és la nota informativa que ens ha facilitat la Coordinadora i que ha continuació transcrivim:

"Anam ha fer la nostra tasca docent a la Casa de Cultura del poble. Hi ha una aula que t'taules, cadires i pissarra en condicions, així com llum suficient, però falta una estufa, ja que n'hi ha una de butà que sol té una rodeta i és molt vella i tampoc tenim material fungible de cap classe ja que si necessitam guixos, paper, sobres p qualsevol altra cosa ens digueren que havíem d'anar els matins a l'Ajuntament perquè ens firmassin una autorització per anar-ho a cercar, de manera que no tenim res perquè nosaltres feim feina els horabaixes.

Aniria molt bé poder tenir al menys una altra aula en condicions, amb taules, cadires, pissarra i estufa en condicions perquè no fa ganes d'anar a classe a l'hivern sense unes comoditats mínimes.

Pràcticament podem dir que no hen tingut quasi contactes amb l'Ajuntament més que esporàdicament a començament de curs per demanar vàries coses que necessitàvem i de les qual ens van arribar unes pots i cavellets que van molt bé per al dibuix tècnic i per a altres activitats."

